

защото тъкмо отъ Одеса той се надява да получи най-значителна помощ за издаването на периодическото си списание: „Но, Друже! ако искашъ да ти се доплача залови ся да правишъ добро на Българи тѣ. Хладнокрѣвіе и нечувствоенность, вотъ прѣимущество бѣдахъ нашихъ братіевъ, (не ги осаждамъ, не дай Боже, но ги окайвамъ) толко врѣмя обявлеаія ти обикалятъ Българія, а азъ не можъ да съберѫ єще спомоществователи колкото типографическій харчъ поне да ся покрѣе речи че взех да ся страхувамъ и за мсіж тѣ смѣснѣ киткѣ да я не изяде котка-та, както одесскѣ тѣ, не естественни-ти-тѣ стихове на г. Чинтулова добиватъ Естественность, и мышкитѣ които никога не сѫ яли китки, щѫтъ прояджатъ, напразно му писахъ.

Посланникъ не познатъ отъ Бѣса
Пришушиналъ едному въ Одѣса
Че мышка китка-та грабнала
А котка мышкѫ-тѣ изяла
Но, на поръчалъ е пакъ днесъ
Огнестрѣлистый Богъ Зевесъ
На вредъ гласъ да ся раздале
Че мышка китка не яде
Но вѣкъ пренесла прѣз' море
Въ Балкана за да раз'оре
Да тѣ (пресади) накичи по за Смѣсна
За да изникне още прѣсна

Какво-то гледамъ или мышка та не е изкусенъ вертолградъ (разсадникъ на просвѣта) или балканското място не се разорава! азъ мысляхъ да стане китка-та Едно періодическо списание, което съ врѣмя да слѣдува, тежкото ми ако гласъ тъ ми не намѣри отзивъ въ чувствителните Българи, които сѫ уда-лечени отъ отечинѫ-тѣ си съ киткѫ тѣ щѫ повѣвѫ